



STRÄVAREN

STRÄVHÅRIGA FOXTERRIERKLUBBENS TIDSKRIFT

Nr. 4 2011 ÅRGÅNG 33 ISSN 1401-67664



GOD JUL & GOTT NYTT ÅR
TILLÖNSKAS
STRÄVHÅRIGA FOXTERRIERKLUBBENS
MEDLEMMAR

ORDFÖRANDES RADER

När jag tänker tillbaka på vilken enorm utveckling hundsporten har haft och då framför allt på utställnings sidan, jag minns än idag när terrierklubbsutställningarna närmade sig hundra hundar och kom över denna magiska gräns. Och då skall man tänka på att det inte var så många utställningar på ett år.

Det var på den tiden som att ställa ut sin hund var ett led i avelsarbetet och domarna gav sig tid att noggrant gå igenom varje hund och skriva en utförlig kritik. Här pratar vi om att det inte är mer än 40 – 50 år tillbaka in tiden. På sjutioalet ökade antalet utställningar och utställda hundar stadigt år från år fram till våra dagar och det har blivit mer pengar i sporten, varje klubb måste ha en eller flera utställningar för att få ekonomin att gå runt och det var vid den här tiden som kennelklubben allt mer tittade på pengarna än att främja kvaliteten på vår hundavel.

Vi har gått från kvalitets tänkande till ren skönhetstävling, med fler utställningar behövs det fler domare och kortar tid för varje hund, 20-25 hundar i timmen enligt SKK's rekommendationer, hur många minuter blir det på varje hund bara 1-2 minuter det blir dyra minuter för utställaren. Det säger sig självt att vi inte har de domare som vi skulle önska för att få en kvalitativ bedömning av våra hundar.

I vår ras har utvecklingen gått lite som i vår ras moderland England, på 30-40- och 50 talet kom där många begåvade uppfödare som förde vår ras framåt, och de lärde sig att bli bra uppfödare genom hårt arbete och en känsla för avel och det tog dem många år att lära sig bli en bra uppfödare som kunde sina blodslinjer och förstod hur viktigt det var att kunna läsa en stamtavla 5- 6 generation tillbaka eller mer. Strävharig Foxterrier var en stor ras men som i England med takt att de ”gamla” uppfödarna försvinner har vår ras blivit betydligt mindre och basen för aveln också.

Efter årets korta julhelg har vi att se fram emot vår utställning, årsmöte och familjeträff utan för Kalmar till sommaren där vi kan träffas och ha trevligt ihop, mer information på annan plats i tidningen.

Jag önskar alla en riktig God Jul och Ett Gott Nytt År

Peter

*STRÄVHÅRIGA
FOXTERRIERKLUBBENS
STYRELSE*

ÖNSKAR VÅRA MEDLEMMAR

*EN RIKTIGT FIN JUL
&
ETT GOTT NYTT STRÄVAR ÅR*

REDAKTÖRENS RADER

Ingen har väl undgått Tin-Tin med vänners filmiska frammarsch över Sverige och Världen.

En av mina trimkunder var mycket noga med att ha trimtid innan biopremiären här i Växjö, han ämnade göra reklam för rasen vid biograf-ingången. Bra idé! Kanske blir det ett uppsving med efterfrågan av valpar till våren när man fått följa Milous bravader.

Om det finns någon modig person som klär ut sig till Tin-Tin och går i Rasparaden med hund i Stockholm och på My Dog (hunden behöver inte ha ståndöron) bjuder redaktionen på en present.

Som ni kanske märkt är hemsidan igång igen. Zoltan börjar nu komma in i ruljansen och ber att all information till honom går via e-mail eller brevledes. Skicka gärna kort till resultatlistan så blir den lite roligare att se. Galleribilder efterlyses också.

Till våra utställare: Skicka resultaten till Zoltan (för hemsidan), Lillemor (för Strävaren) och Pia (Årets strävhaar) alla adresser finns på sida 2 i Strävaren.

Alla aktivitet inom klubben välkomnas för insättning på hemsidan och i Strävaren Alla medlemmar är välkomna att vara påhittiga och själva skapa intresse för allehanda upptåg med våra glada livliga hundar och att hålla klubbbandan på topp. Jag vet att det funderas på upptåg lite här och där i vårt avlänga land. Mer om detta i Strävaren nr1 2012.

Vår kära kassör Kristina och tillika trevliga kåsör till Diggis rader, har oturligt kommit i vägen för en illbatting till fästing. Resultatet blev akut farligt, icke kontaktbar och långvarig återhämtning. Därav inga Diggis rader i det här nr. av Strävaren. Vi önskar henne GOD BÄTTRING & GOD HELG FRAMÖVER.

Hon har dock lite att säga: **Glöm inte att adressändra om ni flyttar, gör det gärna via E-mail så får hon er mail adress också.**

GLÖM INTE ATT BETALA IN MEDLEMSKAP FÖR 2012 FÖRE 1 FEBR.

**Förtryck inbetalningskort finns på sida
Lämna även e- mail adress.**

STRÄVARÅRET 2011

Detta år har för Strävhaariga foxterrierklubben varit ett positivt år på många sätt Våra uppfödare har anordnat och aktiverat sina valpköpare med trimkurser och olika aktivitetsdagar.

De norrländska uppfödarna har slagit rekord i aktivitet! När såg vi den Strävhaariga Foxterriern visa upp sig med upp till 10 utställningsanmälningar på flera officiella utställningar, och med uppfödar -och avelsgrupper. Det var länge sedan.

”Årets uppfödare” går till kennel Northfox’s vars energiska ägare Berit Hansson skall ha en eloge och som också arbetar för vår rasklubb på ett föredömligt sätt.



Årets uppfödare med valpköpare

Det är väl ingen som gått miste om det synnerligen eleganta ekipaget CH Crispy Legacy med uppf. äg. och handler. Agneta Åström.

Årets Strävhaariga Foxterrier 4 år i rad. Världsvinnare Bästa hane i Paris, BIS II på Europautställningen .

Ytterligare ett vackert strävhaar från kennel Crispy och som vanligt ligger han högt på ”Årets Hund” lista.



WW, 2011 Int. Nord UCH Crispy Legacy

Kan rasen och Strävhaariga Foxterrierklubben ha en bättre reklampelare!

STORT GRATTIS!
Säger redaktör Blanc

Onödiga kommandon blir nödiga.

Martinis och min första valpkurs gick vi hos en tjej med mycket humor. Det märktes på de övningar vi fick göra och på de olika färdigheterna hon tyckte var viktiga att lära sin valp. Hur duktig hon var förstod i alla fall inte jag förän långt länge fram i hundägarlivet.

De flesta på kursen var förstahunds-ägare och vi tyckte nog alla att en del av de kommando vi skulle lära våra hundar var ganska onödiga och lite knasiga. På frågan om hur vi tyckte att vi skulle kalla in våra hundar, svarade de flesta med KOM! eller hundens namn. Det fick vi inga applåder för...

"Hit!" Betyder att hunden ska komma omedelbart!
Visst, vi kunde kalla hundens namn och ja, man kan ropa kom! Men dessa ord används i alla möjliga sammanhang och blir liksom utslitna.
Vi fick istället ladda ordet "hit!" Med så mycket positivitet (läs godis) att hundarna lyssnade på ordet och förväntade sig att bli rikligt belönade när de kom.

Nu går vi!

På promenaderna fick vi lära oss att säga "Nu går vi" när vi tyckte att hunden nosat färdigt. När man väl sagt "Nu går vi" så skulle man göra just det och hunden fick allt vackert hänga med. Inga ryck i kopplet, men ett bestämt med-dragande skulle det vara. På så sätt skulle hunden lära sig att det inte var lönt att nosa efter "nu går vi".

Nödbroms måste man ha!

Ett "hit!" kanske inte skulle räcka om det verkligen blev kris. Under en jakt stängs t.e.x örönen av. Då måste det till något säkrare påstod kursledaren. Därför fick vi lära våra valpar en lek. Det var "Klara-färdiga-hit!" en lek med jakt och väldigt busig lek mellan ägare och hund.

"Sköt om" och "Varsågod, kissa"

De kommandon som vi lyfte mest på ögonbrynen åt var "Sköt om" när hunden skulle bajsa och "varsågod kissa". Problemet med valparna var ju snarast det motsatta... Men duktiga elever som vi var, så gick vi där med våra valpar – varsågod kissa! Sköt om!- duktigt!

Vilka duktiga hundar vi fick!

Nu har det gått några år sen valpkursen. Och det tog inte lång tid att förstå att vi hade haft en duktig instruktör som visste vad hon snackade om!

Vi har en inkallning där Martini kommer i full fart och sätter sig på min vänstra sida, ivrig och förväntansfull inför sin belöning! Skryt? Javisst!

För det är inte sällan jag hör inkallningar där hundens namn inte längre funkar och "KOM" sedan länge är lagt åt sidan. Då låter det: "Gotti-gotti-GOTTIIII!", "Få moroooooot!", "Heeeejdå, nu gååååå jaaaag!", "Goodis!" eller varför inte: "Åka biiiiiiiileeen!"



Nödbromsen har räddat livet på Martini både en och två gånger, då kanin eller katt dykt upp framför nosen på honom. "Klara-färdiga-hit!" avbryter t.o.m en jakt! Jag tror att det beror på att den tränades in när han var så liten. Den hamnade nog i ryggmärgen.

Önödigt kommando blev nödigt

Så var det ju det där väldigt onödiga kommandot "Varsågod kissa!" Har vi fått användning av det då? Jo då. Det har visat sig vara perfekt när vi är på tävling och jag vill att Martini ska lätta på trycket innan loppet. Det funkar även när vi har brottom och det inte finns tid att nosa och kissa femtielva gånger.

Och när man åker färja. Det är någon icke hundägare som har snickrat ihop så kallade HUND WC:n på färjorna. De består av ett skjul med två väggar, grus i botten och en fastskruvad björkstam vid ena väggen! Att det inte var helt lätt att få hundarna att kissa där, syntes på alla pölarna runt om...

Men jag kunde peka på björken och säga –Varsågod kissa!

Ewa & Martini



Ok, jag fattar, men det är riktigt tramsigt!

CHAMPIONGALLERIET GRATULERAR



SUCH JIG'S RUDOLF NUREJEV S27798/2009

E. CH JUPITER

U. CH PEDER JONAE GÅRDENS ZTELLA

ÄG. STAFFAN EKE LUND UPPF. LILLEMOR BLANC



SUCH NORTHFOX'S BRENDA BRAVESs40918/2008

E. CH ASH GROVE HIGHWAYSTAR

U. CH NORTHFOX'S MAGGIE MAY

ÄG. ANNELIE LINDH UPPF. BERIT HANSSON

CHAMPIONGALLERIET GRATULERAR



SUCH FERROSTAR DON CORLEONE S59591/2009
E. CH LÄCKERBITEN'S MONEYMAKER
U. CH GOLDFIGHTERS GIFT TO THE NORTH
ÄG.& UPPF. GUNILLA BERGMAN



SUCH FERROSTAR PRIMA DONNA S59595/2009
E. CH LÄCKERBITEN'S MONEYMAKER
U. CH GOLDFIGHTERS GIFT TO THE NORHT
ÄG.& UPPF. GUNILLA BERGMAN

HUNDENS HÖRSEL ÄR ÖVERLÄGSEN MÄNNISKANS



Håll alltid öronens insida fria från hår

Man skulle kunna säga att hundens hörsel är 4 gånger bättre, eller bättre att säga 4 gånger känsligare än människans. Det vi hör på 100 meters avstånd kan en hund höra på 400m avstånd. Hunden hör också ljud med hög frekvens (ultraljud), mycket bättre än vi. Hundens hörselsinne är förprogrammerat för detta.

Varför? Jo bytesdjur som sork och andra smågnagares läten ligger på denna nivå. Vi hör frekvenser upp till 20 000 Hz medan hunden hör upp till 40 000 Hz, (Hertz innebär svängningar per sekund).

Alltså hör hunden ljud som vi inte hör vilket förklarar, att vi inte förstår varför hunden ofta reagerar för oss på ett oförklarligt sätt.

Att lokalisera ljudkällan är viktigt. Det sker genom att hörselorganen är pariga och att ljudet eller signalen träffar först ena örat och därefter andra örat med en liten differens i tid och styrka. För människor med nedsatt hörsel på ett öra är denna begränsning besvärlig och påverkar vardagen mycket.

Undersökningar visar att hunden kan särskilja många ljudkällor. Det klarar den mycket tack vare sina rörliga ytteröron. Detta har man dragit nytta av vid utbildning av bevakningshundar, jakthundar och tjänstehundar i allmänhet. Dom skall kunna sitta tysta på pass lyssna, markera och följa förflyttningar i skogen utan att röja sitt och förarens gömställe. Man kan förmoda att lurviga hängande öron med massa hår i örongången kan dämpa hörseln ordentligt.

Att särskilja ljud. Hunden har den förmågan. Hur är det med din egen hund? Visst känner den igen och särskiljer familjens olika steg eller känner igen er bil.

Denna förmåga är baserad på hundens erfarenhet och en del hundar är mycket skickliga. De flesta hundar blir också fenomenala på att plocka ut ord de kan, och framförallt de som är lönsamma. Ibland lär de sig så fort att det inte hjälper att byta ut ”kända ord” mot nya. Ordet ost här hemma har bytt namn ett antal gånger. Ordet kamma gör att alla hundar blir osynliga. Jag testade ordet kamma på promenad med Nico, han blev verkligen perplex satte sig och glodde storögt på mig. Jag var tvungen att koppla honom för att få med honom hem.

Hörseln blockeras lätt av andra sinnen. Hjärnans uppgift är ju att prioritera bland alla retningar som sinnena möts av.

Högst prioritet får den information som kommer från det för arten viktigaste sinnet. I hundens fall är det luktsinnet som sätts främst. Det är därför man som hundägare kan uppleva att hunden struntar i att lyssna när det finns en mängd doftretningar som för den är mycket viktigare. Däremot om hunden inte lyssnar bland andra hundar eller under lek så är det förmodligen en träningssak. Det är viktigt att träna hundens hörsamhet i alla situationer när man vill att den skall lyssna, med alla störningar runt omkring. Det brukar successivt bli bättre och bättre.

I hundens språk finns olika typer av signaler:

- * Visuella signaler skall tas emot genom syn- sinnet
- * Kemiska signaler skall tas emot genom lukt -och- smaksinnet.
- * Taktiska signaler skall tas emot genom känselsinnet.
- * Akustiska signaler skall tas emot av hörselsinnet.

Akustiska signaler är viktiga i umgänget och i mötet med det okända. Akustiska signaler är fantastiska eftersom de fungerar både i nära umgänge och på stora avstånd. Då ser ljudyttringarna till att hålla okända på avstånd.

Skallet är ljud som är lätt att lokalisera, och det drar uppmärksamheten till den hund som avger lätet, vilket säkert också är meningen

Man hör också morranden från valpar och vuxna hundar när de leker, men då är det inte på allvar.

Morrandet låter annorlunda i tonen även för vårt öra när det är på allvar

Ylandet används för långdistanskommunikation. Hos tex. vargar i flock, de känner igen varandras röster och kan lokalisera varandra på långa avstånd. Hos hunden kan obehagliga ljud från utrykningsfordon trigga igång ylningar, om de är flera hundar faller de in och slutar först när ljudet försvunnit.

Högfrekventa Ljud som vi inte hör kan distrahera hunden och t.o.m. göra den rädd. Därför är det viktigt att ta hänsyn till ev. rädsla vid träning.

Men också ha förståelse för om hunden har svårt att hålla fokus på träningen om tex. obehagliga starka ljud finns i närheten. För att få träningsro flytta 400m längre bort från ljudet.

Att hunden hör fyra ggr. bättre än vi, gör att vi inte behöver tala högre vid träning. Hunden lyssnar inte bättre för att vi höjer rösten eller skriker.

I de flesta fall är det precis tvärtom, ju tystare kommando vi ger desto bättre uppmärksamhet får vi. Dessutom får vi större effekt när det verkligen gäller att ta i och höja rösten tex. i ett nödläge. (Detta gäller nästan alla raser utom "skotsk terror" som ständigt slår dövörat till).

Eftersom luktsinnet kan störa är det bra om träningsplatser är så "rena" som möjligt inga trevliga kiss –och löplukter. Det kan ibland stöta på problem på kurser. Då kan man repetera nya inlärningsmoment hemma och hoppas på att störningseffekter minskar så småningom på kursen. Det är också viktigt att ha tydliga kommandon.

Att stimulera hundens hörselsinne kan hela familjen göra genom att familjemedlemmar gömmer sig. Innan hunden släpps ropar man hundens namn "tyst", det är en uppskattad lek för alla.

Att hitta rätt ord kan också göras till en lek med godis i handen som belöning. För utställningshundar är det viktigt att hundarna lär sig skillnaden på "stå fint" "sitt" och "ligg".

Börja med "stå fint" så blir det inga problem på utställningar. Stå framför hunden med "godis" i handen och ge kommandot kort och konsist.

Inkallning med "godis".

Var gärna 2-3 personer och kalla på hunden en i taget. Kommer den till rätt person som kallar gäller godis, vill den inte lämna när nästa person kallar göm godishanden bakom ryggen, medan den som kallar lockar till sig hunden. Jag använder orden "godis" och "hit" funkar jättebra även på "skotsk terror". Förresten "Godis" går bra i många lägen förutsatt att man ständigt går omkring med en näve godisi fickan.

Om vi inte vet hur ett djur upplever sin tillvaro och tolkar det som händer så kan vi aldrig förstå deras beteende och behov till fullo.

*Ur Djurens beteende av Per Jensen
(Natur & Kultur, 2006)*

*Sammanställt
Av Lillemor*

VARNING FÖR ULTRALJUD

I USA Har man länge experimenterat med olika apparater i hundträning, som elektriska halsband och ultraljudsgivare. Man vill göra det enkelt för sig och slippa nöta och träna under längre perioder.

Att sedan hundar blir stressade, rädda, undergivna och t.o.m. visar tecken på inlärdd hjälplöshet har man inte tagit hänsyn till.

Lydnaden och underkastelsen får aldrig bli en måttstock för hur bra man är som hundägare.

När man började med ultraljud såg man att hundar reagerade starkt på ljudet, de sprang undan och blev rädda. Det är ett mycket starkt ljud som avges och kan göra riktigt ont. En skällande hund som får impulsen av halsbandet slutar genast att skälla. Många hundar tjuter av skräck när apparaten ger ifrån sig det höga ljudet, de kan t.o.m. bli så rädda för vissa rum eller personer som varit nära. En storvuxen tuff hund som testades för sitt skällande, blev så stressad att det slog totalt slint och han blev aggressiv. Han fick avlivas.

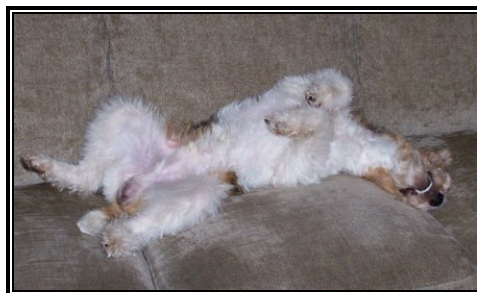
Med sunt förnuft, och en aktiverad hund kan man nästan alltid träna på ett snällt sätt och inte skälla. Det tar bara lite längre tid än med obehagliga apparater som hjälpmedel, och hunden blir lugnare, tryggare och harmonisk även matte och husse mår bättre.

Man kan konstatera att användandet av ultraljud i hundträning inte är förenligt med svensk djurskyddslagstiftning och skall därför inte användas.

Visserligen är det inte förbjudet att sälja dessa eländiga apparater eller elhalsband.

Men användandet är förbjudet.

Var helst du ser ultraljudsapparater för hundträning annonseras ut, meddela säljaren att de är förbjudna att användas!



En totalt avslappnad, lycklig, frimodig och lugn hund som slagit "dövörat" till utan kommando och godis

WATSONS FUNDERINGAR



Watson & matte Sofia

Sist hann vi inte skriva något. Tiden verkar gå så himla fort. Tja, vi och vi, jag hade nog hunnit, men matte (som trots allt är ett måste som assistent vid tangentbordet) antingen jobbade eller var bortrest. Hela sommaren känns det som. Nu är det plötsligt höst igen och superhjärte-kostymen har plockats fram för kvällspromenaderna, känns som att det var alldeles nyss jag firade att slippa den där stramande stjärnprydda tröjan.

Jag och Sookie har också jobbat en del sedan sist såklart, ute i vår rastgård. Några nya gropar har det allt blivit. Jag har dessutom utvecklats på arbetsplatsen, det pratas ju mycket om sånt där med personlig utveckling. Jag hade ju svurit på att aldrig gå frivilligt in genom den fasansfulla hundluckan. Så fort regnet piskade gick Sookie in i sin del av kojan och jag satt ute och tjurade. Matte startade då påtryckningar, hon kom ut och pekade på luckan och sa GÅ IN, och så gick jag in. Det var rätt varmt och gott och torrt där inne får jag erkänna. Och en mysig fäll. Efter några skurar räckte det att matte kom ut och visade sig och påminde mig lite så kröp jag in. Så okej då, det kanske var bra ändå med den där kojan. Och den där erbarmelige luckan kanske fyller sin funktion. Matte hade väl inte fel då, just den gången.

Nu återstår att se om jag måste vara där när det blir iskallt också, eller om matte låter mig jobba från bia-bädden i vinter! Jag skulle tro att jag kan lura henne till det, faktiskt. Åtminstone då det är riktigt kallt. Jag är ju inte sådär jättemycket för snö och kyla. Annars är såklart vår hundhage ett väldigt trevligt ställe att spendera dagarna.

Det allra bästa som hänt i alla fall sedan sist är ju att jag gått agilitykurs! Två stycken agilitykurser har jag hunnit med, både grund och fortsättning. Det är så sjukt roligt, jag är väl inte ensam bland oss strävisar att tycka det!? Att få hoppa och skutta och springa genom tunnlar (min favorit även i naturen!) och som belöning (belönas för att ha kul!) få jaga efter sin pip-boll eller något annat, är som klippt och skuret för mig i alla fall. Men en gång när vi tränade på några hinder utanför den inhägnade banan tog jag tillfället i akt och jagade efter en bil ute på vägen, istället för min boll, som belöning.

Jag tänkte att det skulle gå lika bra, men matte blev superarg och skämdes jättemycket för mitt beteende. Så noga det ska vara då, jaga som jaga.

Annars är jag (såklart) en mönsterelev på kurserna och smiter aldrig iväg för att leka med de andra vovvarna (själva agilityn och matte och min leksak är ju mycket roligare!). Eller slåss, gud förbjude. På min första kurs var det två arga typer som ville mucka med allt och alla, det gillade varken jag eller matte så vi blev lite nerviga. Jag blev alldeles mosad (men i alla fall inte biten) av en lapphundstjej när jag i godan ro stod och funderade på hur gungbrädan funkade. Jag gillar att brottas men inte på det där viset, argbrottas. Jag och Sookie gladbrottas mest hela tiden, och det är ju något helt annat.

I skrivande stund packar matte för två veckor i solen, jag och Sookie får två veckor hemma. Det är inte rättvist, jag som älskar solen! Jag har funderat på att gömma mig i väskan men jag skulle väl få andnöd tillslut. Vår stand-in-matte flyttar in under tiden som matte är borta i alla fall, så vi blir inte helt ensamma. Nä, nu ska jag leta reda på en solfläck på golvet att lägga mig på, och drömma att jag ligger på en varm strand nånstans...

tass och nos, Watson.



Gladbrottning



Norrbottnens Vackraste

Återigen har det varit utställningen Norrbottens Vackraste 2011 i Arcus hallen i Luleå. I år var det 470 deltagande hundar och 125 olika raser som deltog. Det var många besökare som kom för att titta på de olika raserna. Den här utställningen är numera inte "bara" en inofficiell utställning för att träna/prova på att gå på hundutställning utan har blivit viktig för både utställare och uppfödare eftersom man erövrar en titel. Strävhåriga foxterrierklubben hade en liten ras monter, där vi bjöd på godis och information till de som var intresserade av rasen. Kennlarna i Luleå, kennel NorthFox's och Snowfly's bemannade montern med valpköpare och hundar. Ann Hjort-Johansson, Kennel Snowfly's visade upp hennes tik Telephatic Rouge, Lucy, som arbetar som terapihund, ett ypperligt tillfälle att visa hur mångsidig rasen är och att den också går att använda som tjänstehund.



Hundar som deltog på Norrbottens vackraste var från Kennel NorthFox's som både visade i Uppfödargrupp, Veteran och Grupp-3 och Morris som kommer från Kennel Dartline och visades i valpklassen 6 mån. En lovande, vacker kille som jag hoppas vi kommer få se mycket av i framtiden.



Det blev fina placeringar för Kennel NorthFox's hundar, NorthFox's Proud Mary, BIR, Grupp3-2 och kvalificerade sig till kvällens galamiddag och runnerup-heat. NorthFox's Uppfödargrupp blev BIS-2 och Ch NorthFox's Maggie May blev BIS-Veteran och därmed Norrbottens Vackraste Veteran. På kvällen så gick inte Proud Mary vidare i runnerup utan hon avslutade med att vara med på middagen och äta upp mattes pannacotta istället. Det var hon väl värd!

Berit Hansson

God Jul o Gott Nytt År

alla strävhårs vänner

önskar



Intuch Kennel NortFox's Maggie May med Champion döttrar i tre kombinationer,
BIS SKK Gällivare Int juni 2011

Kennel NorthFox's

Har under utställningssäsongen 2011 blivit Bäst In Show placerade;

BIS-4 Skellefteå ÖnTeK - april 2011 **BIS-1** Gällivare SKK INT - juni 2011

BIS-2 Avelsgrupp Gällivare SKK Int - juni 2011 **BIS-3** Skellefteå ÖnTeK - augusti 2011

BIS-3 Tromsö NKK INT - augusti 2011

3 nya champions efter Intuch NorthFox's Maggie May har det också blivit i år

Such NorthFox's Brenda Brave, Such NorthFox's Spencer Travis och Such Finuch NorthFox's
Lucy in the Sky

Kennel NorthFox's

Berit Hansson, Nyponstigen 1, 974 52 Luleå, tfn 070-202 93 23

Email northfox@gmail.com www.northfoxs.webs.com

KENNEL CROWFOX
ÖNSKAR
GOD JUL & GOTT NYTT ÅR



Bitte & Natalie
Valpar planeras våren 2012
Gunvor & Ronny Petersson
Tel. 0930-460 30 E-post ronnypl@hotmail.com www.crowfox.com



LÄCKERBITEN'S KENNEL
ÖNSKAR
GOD JUL & ETT GOTT NYTT ÅR



LENA & STEFAN LUNDSTRÖM STAFFANSTORP TEL. 046-255 784
lackerbitenskennel@swipnet.se www.lackerbitenskennel.se

*KENNEL FERROSTAR
ÖNSKAR STRÄVHÅRSVÄNNERNA
EN RIKTIGT GOD JUL*



Kullsyskonen no. & such Ferrostar Don Corleone & such Ferrostar Prima Donna

Vi ser fram mot ett nytt spännande år!

Gunilla & Lars Bergman

Tel. 0240-611402 070-5723438 familjen.bergman@telia.com

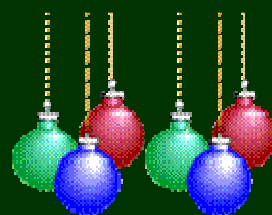
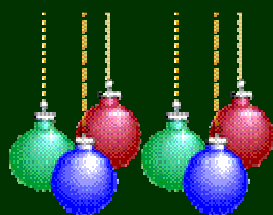


*VI PÅ QUICKEN'S KENNEL
ÖNSKAR
GOD JUL & GOTT NYTT 2012*



*EVALOTTA KOVACIC
BLENTARP*

*TEL. 0416-24326 070-1490170
evalotta@blentarp.eu*



GOD JUL & GOTT NYTT ÅR
ÖNSKAR KENNLARNA
JIG'S & PEDER JONAEGÅRDENS



CH JIG'S RUDOLF NUREJEV



CH JIG'S MAYA PLISETSKAJA

2011 ÅRS NYA CHAMPIONS HOS KENNEL JIG'S



PEDER JONAEGÅRDENS RANDY
HAR BÖRJAT SIN UTSTÄLLNINGSKARRIÄR MED CERT.

LILLEMOR BLANC
TEL. 0470 773032
kenneljigs@hotmail.com
www.kenneljigs.se

AGNETA BROBERG
TEL. 0152-21977
STRÄNGNÄS



SOLRINGENS VARDAGSGLIMTAR

I skrivande stund, en tidig mörk morgon, med Stallmissan bland papper och pennor. Stallmissan har blivit innekatt på halvtid. Lilla Smulan kom hem efter fem veckor, skadad och mager. Hon har gått till ”sällare jaktmarker” nu.

Hästmamman Ör är på tölt-träning och 1,5-åriga fölet Skessa skriade i två dygn efter henne. Det är inte så lätt att trösta en mammalängtande Skessa.

Tyra har ätit och vuxit till sig sedan i somras och fick ett cert på Växjöutställningen. Svägerskan, som Tyra bor hos, fick rosetter och inteckningskort att sätta upp på väggen hemma.

Hemma i trädgården höstgräver vi, Rakel, Tarzan och jag. Jag lägger på aska från pannan och hästskit. Hundarna hjälper mig att gräva, både i landen och i sorkhålen. Trädgårdsarbete tycker både hundarna och jag är en meningsfull sysselsättning.

Annat trevligt är att plocka fallfrukt till äpplemoset. Det blir rätt många äpplen, som två energiska foxar har satt tänderna i, men vad gör väl det! Här hemma delar vi på allt, från äpplen och hästskit till sängen.

I skrivande stund, solen går sakta upp och jag ser att det blir ännu en solig dag.

Vid pennan
Maud



HÄSTMAMMAN Ör & LILLA SKESSA

UTSTÄLLNINGSRISULTAT

SKK INT. RONNEBY

Delt. 1+0

BH CHCrispy Legacy

DOMARE: Gerry Hicky

Cacib, Bir, Grupp-1

SKK INT. SVENSTAVIK 6 AUGUSTI

Delt. 2+1

BH CH Crowfox Black Magic

BT CH Crowfox Black Pearl

DOMARE: Fon Zidar Zeljka

Cacib, Bir

Cacib, Bim



Crowfox Black Magic BIR

Crowfox Black Pearl BIM

SV. TEK. VÅLBERG 6 AUGUSTI

Delt. 1+1 1 valp

BH Ferrostar Don Corleone

BT CH Kinconly Diamond

Birvalp Kinconly Lucy HP

DOMARE: Arne Foss, No

Cert. Bir

Ck, Bim

SV. TEK. PITEÅ 13 AUGUSTI

Delt 0+4

BT CH Northfox's Proud Mary

II BT CH Northfox's Maggie May

III BT CH Northfox's Lucy in the Sky

IV BT Northfox's Brenda Brave

DOMARE: Kurt Nilsson

Ck, Bir

Ck, Bir-vet. Bis-2 Vet.

Ck

Cert, Championat

Northfox's Uppfödargrupp HP, Bis-3

SKK INT. VALLENTUNA 7 AUGUSTI

Delt. 2+0

BH Mercury Fox Marley and Me

II BH Logica New Port

DOMARE: Tiina Taulos Fi

Cacib, Bir

Cert, Bim

SKK NAT. ASKERSUND 14 AUGUSTI 2011

Delt. 1+0

BH Goldfighters Greger the Great

DOMARE: A. T. Strande, No

Cert, Bir

SKK INT. ESKILSTUNA 20 AUGUSTI

1+3

BH Jig's Rudolf Nurejev

BT Peder Joneagårdens Randy

DOMARE: F. Cochetti It

Cert. Cacib, Championat, Bir

Cert, Bim

SKK INT. SW-11 NORRKÖPING 21 AUGUSTI

Delt. 1+2

BH CH Jig's Rudolf Nurejev

BT Foxtan's She's Madonna

II BT Peder Joneagårdens Randy

DOMARE: M. Croeser S.A

Cacib, Bir SW -11

Cert, Cacib Bim SW-11

Ck

NORRKÖPING



Wilhelmina & CH Jig's Rudolf Nurejev Domare Martin Croeser John & Foxtan's She's Madonna

SKK NAT. BÖDA 4 SEPTEMBER

Delt. 0+2

BT CH Jollyfox Still on Line

II BT Foxtan's She's Madonna

DOMARE: A Krasilnikoff, DK

Bir, Grupp-I

Cert



Ch Jollyfox Still on Line

SKK INT. GIMO 10 SEPTEMBER

Delt. 1+0

BH CH Mercury Marley and Me

DOMARE: Rita Reyniers,

Cacib, Bir

SV.TEK BJUV 10 SEPTEMBER

Delt 4+3 3 valpar

BH CH Läckerbitten's

II BH Foxtan's The King

II BH Danfox Noble Man

BT Foxtan's She's Madonna

II BT Läckerbitten's Tosca

III BT Toppfight Kleo

Bästa valp Penny-Maker Hp

DOMARE: P. Horspool, UK

Bir

Cert, Championat

Ck

Cert, Championat Bim

Ck

Ck

SKK NAT. SOFIERO 11 SEPTEMBER

Delt. 4+1

BH CH Crispy Legacy

IIBH Crakly's King of Magic

IIIBH Foxtan's The King

IV BH CH Jig's Il Magnifico

DOMARE: Bill Brown Cole, UK

Bir

Cert

Ck

Ck, Bästa veteran

SV. TEK HÖGBO 17 SEPTEMBER

Delt. 2+0

BH CH Mercury Marley and Me

II BH Ferrostar Don Corleone

DOMARE: Hans Rosenberg

Bir

Cert, Championat

SKK INT. HÖGBO 18 SEPTEMBER

Delt. 1+2

BH CH Mercury Fox Marley and Me

BT Ferrostar Prima Donna

IIBT Peder Jonaegårdens Randy

DOMARE: Javier Ramires, ME

Cacib, Bir

Cert, cacib Championat

CK

SKK. INT. SUNDSVALL 9 OKTOBER

Delt. 2+1

BH CH Foxtan's Magic Wind

BT CH Mindhunter Dazzing Doris

DOMARE: Leni Fnne, FI

Cacib, SUCH championat, Bir

Cacib, SUCH championat, Bim

SV. TEK STRÄNGNÄS 8 OKTOBER

Delt. 1+2

BH CH Mercury Fox Marley and Me

BT Logica Wheel of Fortune

DOMARE: Pirjo Hjelm, Fi

Bir

Cert, Bim

SKK INT. VÄXJÖ 4 NOVEMBER

Delt. 2+5

BH CH Cripny Legacy

II BH CH Jig's Il Magnifico

BT CH Jollyfox Still in Line

II BT Solringens Tyra

III BT Foxtan's Miss Sophie

IV BT CH Jig's Maya Plesetskaja

DOMARE: Ingrid Borchorst, DK

Cacib, Bir, Grupp-4

Ck, Bästa vet.

Cacib

Cert

Ck

Ck

SV. TEK JÖNKPING 20 NOVEMBER TERRIER DERBY

Delt. 2+0

BH CH Crispy Legacy

DOMARE: Brita Roos Börjesson

BIR, BIS

INT, NORD UCH Crispy Legacy börjar bli smått legendarisk han är Kennel Crispys genom åren vinstrikaste hund tillika kennelns vackraste uppfödning. Hur många Bir han erövrat under sin utställnings tid hittills har jag inte räknat inte heller grupplaceringar och Bis. I år har han utmärkt sig internationellt genom att vinna hanhundsklassen på Världsutställningen i Paris och Europautställningen i Holland, kvar för i år är Norges stora Int. utställning i Lilleström och Stora Stockholm.

Han blir även i år Årets Strävhariga Foxterrier och ligger högt på listan om Årets hund. Kennel Crispy har med 2 olika hundar blivit Bäst in Show på de tre sista terrierderbyn som hålls var tredje år. 2005 med importen CH Ash Grove Highwaystar och 2008, 2011 med CH Crispy Legacy.

Agneta Åström har erövrat titeln Årets hund tre gånger, en bedrift som ingen annan uppfödare i Sverige ännu gjort.

Det är bara att hoppas att Agneta håller ut och orkar vara den fina representant för vår ras med sina vackra hundar.

Lillemor**ETT STORT GRATTIS!**

**ÖNSKAR
STRÄVHÅRIGA FOXTERRIERKLUBBEN**

RAPPORT FRÅN RUFFA

Slick. Martina var ju i Malmö i somras. Bland det första hon fick syn på i den stan var en strälvare. Martina klappade den förstås, och pratade lite med matte. Strälvaren hette Paddy och hade ett öra som stod upp och ett som hängde ner. När Martina sa hejdå skällde han jättemycket, det var för att han avskyr separationer, sa matten. Paddy bodde nära Martinas hotell och dagen efter möttes de igen. Då slängde han sig på rygg på trottoaren och ville bli kliad på magen. Enligt matten är han en riktig kelgris. Är inte jag. Skulle aldrig lägga mig på rygg för nån. Det är att göra en pudel, och det finns inte i min värld. Ska man göra nåt så ska man göra en terrier, alltså direkt visa vem som har övertaget och arrogant värna sin integritet. Okej, jag kanske inte alltid har övertaget, och arrogant vet jag inte vad det är. Men jag håller hårt på min integritet och markerar ett lagom avstånd till alla tvåbeningar. Som i soffan hos Martina; hon får gärna sitta där, bara hon håller sig i sitt hörn medan jag dåsar i det andra. Om hon lägger sig ner kan hon få placera fötterna i min päls. Men jag ser hellre att hon låter bli.

Den där soffan är viktig, det är där jag sover en natt varje veckoslut. För jag har slutat sova i sängen hos Martina. Det handlar både om integritet och om att jag inte får använda hennes huvudkuddar längre. I soffan har jag i alla fall sidokudde, armstöd och en egen filt. Dessutom är det skönt att slippa trängas med Martina. Hon säger detsamma om mig. I början tyckte hon det var tomt utan mig i sängen, det värmer ett hundhjärta. Men ibland vacklar jag, även om jag låtsas som det regnar när Martina säger gonatt, gonatt – förr en signal till att snabbt hoppa upp i sängen och ockupera en huvudkudde. När hon har släckt

sänglampan och jag tänker att hon har somnat kan det hända att jag tassar in och lägger mig i sängen. Eventuellt ligger jag kvar ett par timmar, rent av resten av natten. Fast bara om hon ligger absolut stilla, annars blir jag sur och går tillbaka till soffan för jag vill sova ostörd.

Men det finns störningar som jag tycker mycket om och är van vid. Exempelvis radion som jämt är påslagen hemma hos mig, och numera ofta hos Martina. Mitt krav är P1 där det är mycket prat (jag är inte så musikalisk, se nedan om mitt pianospel). Pratet har en sån skönt lugnande inverkan och har kommit att betyda att matte eller Martina finns i närheten, även om de inte gör det. De är också extra noga med att radion är påslagen när de lämnar mig ensam. Som om jag inte märker det.

När jag var liten hade Martina fortfarande kvar sitt gamla piano. Jag minns första gången jag hörde henne spela på det. Hade hundar kunnat gapa av förvåning så hade jag gjort det. Men det lät ganska fint, och liksom mjukt. Jag blev jättesugen på att prova, så via pianopallen klev jag upp på tangenterna. Det lät för bedrövligt, tyckte till och med jag själv. Jag ville spela "Var bor du lilla råtta?". För jag är ju en rått Hund, och det kallar man i Skåne min ras. Även om det på skånska blir "rättehong". Visst är det lite charmigt?

Extramatte Martina skrev
Vi önskar Er alla en fröjdefull jul.

PS Undrar vad rättehong heter på franska, förresten. Jag tänker på Tintins Milou som har gått och blivit filmstjärna. Hon nämndes till och med uppskattande i DN:s recension av filmen. Det borde gynna oss vanliga dödliga strälvare. Av stolthet över Milou sträcker jag numera lite extra på mig när jag trippar omkring på stan.

HEJ ALLA!

En liten rapport från västfronten!

På grund av olika anledningar är inspirationen inte på topp, men vi vill iaf. dela med oss en liten lägesrapport och önska god jul med påföljande nytt år fast senare i texten.

Liten Ilse växer upp och blir lite kaxig inte bra Onkel Larry är sur. Nåväl sommaren är ett minne blott likaså semestern, det lilla som skulle föreställa semester, det blev inte som tänkt pga att jag är försatt ur stridbart skick och är det fortfarande! Vi har ju hunnit med några utställningar med olika resultat och ser detta som trevliga tillställningar med social träning. Ang. utställningar glömde jag vid förra "rapporten" berätta om

Vänersborgutställningen i juni Gunilla (Ilse's uppfödare) med make ringde som en räddande ängel några veckor innan för att erbjuda sig, (med tanke på min dåvarande situation som fortfarande gäller) att "fixa" dressen på Ilse och dessutom visa henne på utställningen då de ändå var i närheten??? ca 15 mil härifrån!!!! En får tacka, sådant är inte jag van vid men jag kan allt tänka mig att vänja mig det skulle inte behövas mycket träning för det kan jag lova. Gunilla var strålande glad, syskonen till Ilse hade blivit meriterade på terrierklubbens utställning i Dalsland. Jag/vi kan bara gratulera och hoppas att vi kan sikta in oss på ett nytt samkväm.

Gotland...är ett gott land vi var där i somras på en snabb tur, vi hade beställt hotellrum där hundar var tillåtna???? Hade jag varit i stridbart skick hade vi ordnat ett annat hotell än hamnhotellet, PRONTO, vi blev hänvisade till ett KYFFE!!!! Kyffe kan vara olika för olika men för oss är det ett utrymme där du får gå in och backa ut. Tur att inte Roffe o Birka var med då hade vi inte fått plats! Jag kan försäkra

om att det inte såg ut så på hemsidan, finns inget på hemsidan som gör att man skulle kunna föreställa sig detta "kyffe". Tråkigt, Herr Boo höll dessutom på att "skälla" sig då han försökte att duscha.. vi fick ingen feedback i receptionen av personalen så nej tack till det hotellet.

Jag är åxå övertygad om att ingen kan allt

Alla kan något och

TILLSAMMANS kan vi mycket

God Jul och Gott nytt år till ALLA och glöm för sjutton inte reflexvästen under utevistelsen inte bara på kvällen vi syns mycket bättre även mitt på dagen .

MarieBoo



ILSE & Onkel Larry

KASTRATION!

Minnesgoda läsare minns nog att i Strävaren nr.1 2011 kunde ni läsa min syn på kastreringsivern som brutit ut i Sverige.

Kastrering har varit ett hett debattämne i hund Sverige hela detta år. På uppfödarträffar, seminarier, avelsråd, Jordbruksverket, SKK och många fler har engagerat sig.

Här kommer några uttalanden, så inte bara min artikel skall vara rådande.

Eva Bodfält, hundkonsult med 25 års erfarenhet av kurser och utbildningar för hundägare och instruktörer säger:

I mitt arbete stöter jag på kastrerade hundar med jämna mellanrum, antalet ökar. Ofta ser man att kastrerade hanhundar blir bemötta annorlunda av andra hundar. De hamnar visserligen i färre direkta konflikter, men andra hanar kan ibland försöka rida på dem. Det finns individuella variationer och bemötandet beror på den kastrerade hundens personlighet, generellt blir andra hanar på något vis förvirrade. Andra förändringar som syns hos både hanar och tikar är att de tenderar att lägga på sig vikt och få större och mjukare päls. Beteendeförändringar efter en kastration märks tydligare hos hanhundar.

Jag har själv en tik som kastrerats efter en akut livmoderinflammation hon förändrades inte alls. Jag kan tänka mig att de som kastrerar sina tikar för att löpen är för täta upplever, att de får en stabilare hund eftersom hormonsvängningarna uteblir.

Jag rekommenderar hundägare att kastrera sina hanhundar om de visat upp en uttalad stark hund-aggression eller en onormal stor sexdrift.

Med ridande på människor och hundar i tid och otid. Matvägran vid löptider och en allmän okoncentration och obenägenhet till kontakt därför att hunden är distraherad av dofter i omgivningen.

Just vid dessa beteenden kan kastration fungera bra. Sedan finns det beteenden där det inte har effekt t ex när hundar visar andra former av aggressioner, vaktar överdrivet eller ligger på en hög stressnivå. Ett problem med kastration är att det är väldigt individuellt hur hunden reagerar och facit har man inte förrän operationen är gjord.

Innan ingreppet utförs bör man göra en ordentlig utredning.

Är hundens beteende orsakat av understimulering, med andra ord: Det är hundägaren som brister!

Jag är inte säker på att veterinärer alltid har den utbildningen att de kan avgöra om en hunds problembeteende är behandlingsbart via kastration eller att de har tid att göra en ordentlig utredning. Jag tror de kan vara snara till kastration av ekonomiska skäl.

När jag beställde tid för min hanhund hos veterinären sist frågade de om han var kastrerad. Det har jag aldrig varit med om tidigare och det tyder på en förändrad inställning - som om det budskapet man ville förmedla var att det är lika normalt att hunden är kastrerad som att den inte är det.

Jag tycker vi borde fråga oss varför antalet kastrationer ökar. För att vi köper en trend från USA?

För att det är en potentiell kassako för veterinärerna? Eller för att våra hanhundar har högre testosteronhalt och därför blir jobbigare för ägarna? Det finns ett uppfödarperspektiv i det här som vi måste fundera över. Det blir ju en svår situation om vi behåller några avelsdjur intakta för att kunna fortsätta föda upp men kastrera resten av hanhundarna.

Jag tycker inte man skall vara kategorisk åt något håll när man talar om kastrering. Man måste ha en helhets bild. Utgångsläget är att det faktiskt skall vara roligt att ha hund.

Är hunden hanhundsaggressiv eller översexuell ska man överväga kastrering eftersom det kan bli lättare.

En hund som visar dessa beteende ska inte heller gå i avel. Till syvende och sist handlar det om hundens och ägarens liv tillsammans.

Finns det möjlighet att avhjälpa problemen genom träning eller andra förändringar så bör man pröva det i första hand, men det fodras kompetens hos ägaren. Det kan också bero på livssituationen i familjen och hur man bor. En stadshund blir betydligt mer påverkad och kan påvisa stressbeteende som upplevs som problematiska än en hund som bor lite avskilt i en lugnare omgivning.

Ingrid Tapper, etolog inriktad på hundar. Föreläsare i kurs och seminarieform. Författare till ett antal böcker om hundars mentalitet och beteende.

Jag stöter på allt fler kastrerade hundar i min yrkesutövning, hanhundar såväl som tikar.

Det förkom i stort sett inte för 10 -15 år sedan.

Jag är kluven till kastration och jag tror inte att det alltid är lösningen på aggressions problem eller andra oönskade beteenden. Vi kan inte följa USA och börja klippa av eller bort allt jobbigt hos våra husdjur. Där opererar man hundar så att de inte kan skälla längre och katter får inte ha sina klor kvar.

De facto en del tikar går ner sig ordentligt i samband med löp och kommer inte i form på flera månader. Är man mycket tävlingsinriktad är det en nackdel. Jag vet de som kastrerar därför att man upplever att löp-perioderna inverkar negativt på tävlingsmöjligheterna. För hanhundars del kan det vara så att deras sexuella drift är så stark att det intresset överskuggar allt annat. Raser som i många generationer avlats på sin arbetsförmåga brukar vara så sugna på att jobba att löptiksdofter mm. kommer i andra hand. För andra raser blir förmågan att träna och arbeta begränsad därför att hunden inte kan fokusera. Också under de omständigheterna kan kastration fungera positivt.

Det förekommer att man upplever att hundar blir lugnare efter en kastration, men det är inte min erfarenhet.

Snarare är det nog så att många hundar blir fetare efter en kastrering och blir då automatiskt mindre benägna att röra på sig.

Jag tror att medvetenheten om vad vi egentligen har för hundar, förändras om vi kastrerar i stort sett alla individer som inte skall gå i avel och min farhåga gäller främst hanar. Den kastrerade hanens uppträdande blir det normala och normgivande och skulle man ha en icke kastrerad hanhund av aktiv, könsdriven ras kanske man upplever den som skvatt galen, fast den egentligen uppvisar det autentiska beteendet. Vi riskerar också att få en acceptans för att manipulera våra hundar kirurgiskt så att de passar oss, våra intressen och bekvämlighet.

Eftersom kastrationerna ökar så markant efterlyser jag en omfattande diskussion inom kennelklubbs - organisationen. Vilken väg vill vi att utvecklingen skall ta? Vad blir konsekvenserna av ett mångdubbelt ökande av kastrationer av både hanar och tikar.?

Svenska Kennelklubben

Ulf Uddman vd SKK:

Vi oroar oss för att det blivit en trend att kastrera. Marknadsföringen från veterinärsidan har varit mycket aktiv, bland annat med direktutskick till Stockholms hundägare, och regler om kastration på t.ex. hunddagis har drivit på. Vi är bekymrade över att kastration blir en quick fix – lösning som döljer egentliga beteendeproblem som i första hand borde uppmärksammas och åtgärdas i avelsarbetet. Frågan om kastrationer och de ökade antalet ingrepp har lyfts hos SKKs Avelskommitté och Uppfödar- och Kennelkonsulentkommittén. När lagen kom som hävde det tidigare kastrationsförbudet 1988 ställde vi oss bakom det. Det fanns väl knappast någon då som befarade att vi skulle få en utveckling mot ett amerikanskt kastrationsmönster och att hundar skulle kastreras av slentrian. Lagen kom samtidigt som svanskupering förbjöds, vilket kan ses som en paradox – ett ingrepp förbjöds medan ett annat, betydligt mer omfattande åtminstone för tikar – tilläts. Det finns nog ingen idag som propagerar för att kastrering ska förbjudas, beslutet att kastrera ligger på varje enskild hundägare, men vi måste fundera på hur vi vill att utvecklingen i stort skall se ut. SKK skulle välkomna en diskussion med veterinärkåren som ju definitivt har ett ansvar i frågan. Det förfaller emellanåt som om kåren propagerar för kastrering av krasst ekonomiska skäl. SKKs Centralstyrelse har beslutat att det är viktigt att öka vår kunskap om för- och nackdelar med kastration och vi har prioriterat det som forskningsområde 2011. Det betyder att vi kommer att avsätta pengar ur våra forskningsfonder till studier som rör den här typen av ingrepp och dess konsekvenser.

Sverige Veterinärförbund, Johan Beck-Friis, Informationschef & chefredaktör på Svensk Veterinärtidning.

Frågan om kastration av friska hundar har väckts inom veterinärkåren och man har efterlyst normer från förbundet inte minst utifrån etiska skäl. Vi för ingen officiell, rikstäckande statistik över antalet kastrationer men min bedömning är att de ökar. Det kan bero på att allt fler människor känner till att det är tillåtet men också på influenser från andra länder där kastration utförs rutinmässigt för att begränsa hundpopulationen. Som framgår av normen rekommenderar inte förbundet slentrianmässig kastration. Det är viktigt att föra en noggrann diskussion med djurägaren om för- och nackdelar innan man fattar ett beslut. En risk som vi måste diskutera inom kåren är om hundägare i allt högre utsträckning använder kastration som en kirurgisk genväg för att dölja det egentliga grundproblemet, dvs oönskat beteende. Jämför t.ex. med borttagande av stämband på hundar som sker i USA.

På våra etikdagar kommer vi ta upp frågan om kastration, t.ex. profylaktiskt på unga djur utan beteendemässiga eller medicinska indikationer.

Normer angående kirurgisk kastration av friska hundar

Antagen i 2010

SVS smådjursektions normgrupp har efter förfrågan arbetat med att presentera en norm angående kirurgisk kastration av friska hundar.

Bakgrund

Orsaken till att låta kastrera sin hund kan vara rent medicinska eller relaterade till ägarens villkor och anpassning av hundhållningen.

Argumentationen för eller mot kastration är något som inte kan extrapoleras länder emellan då kulturella skillnader i hundhållningen förekommer mellan och inom olika nationer och världsdelar. I många länder finns en tradition att kastrera generellt eftersom problem med en population av oönskade hundar har överskuggat de flesta andra argument. Problemet med lösdrivande, ägarlösa hundar är försumbart i Sverige. Endast ca 7 procent av våra tikar är kastrerade och antalet hanhundar är ännu lägre.

En mängd vetenskapliga artiklar rör ämnet och det finns flera medicinska argument som talar såväl för som mot en kirurgisk kastration.

Normgruppens rekommendation

För de tikar och hanhundar som inte kastreras av medicinska skäl rekommenderar normgruppen att en särskild diskussion med ägaren föregår det kirurgiska ingreppet. Diskussionen skall baseras på övervägande fördelar och nackdelar för den enskilde individen med hänsyn till hundens ras, ålder, övriga ev. förekommande sjukdomar, andra djur i hushållet, hundens mentalitet och levnadsbetingelser i övrigt.

Annika Bergström, medicinsk chefsveterinär, Universitetssjukhuset, smådjurskliniken, Uppsala

Kastrationerna ökar så sakteliga. Tendensen är också att göra det tidigare eftersom man då har bäst effekt ifråga om sjukdomar som juvertumörer. Några av de vanligaste sjukdomarna drabbar intakta hundar livmoderinfektioner, juvertumörer och testikeltumörer. Har man en ras som har en hög risk att drabbas av juvertumörer kan det vara motiverat med kastrering innan första löpet. Det går att kastrera en hund från 12 veckors ålder, det vill säga när valpen säkert klarar en narkos. Fördelen med tidig kastration är att hunden återhämtar sig snabbare och risken för sjukdomar som juvertumörer minskar. Risken för komplikationer i samband med kastration har visat sig vara högre om hunden är över 2 år gammal.

Det finns dock en ökad risk för vissa andra tumörsjukdomar hos kastrerade hundar. Ett annat viktigt problem hos kastrerade hundar är övervikt. Ämnesomsättningen är lägre hos kastrerade hund jämfört med intakt och därför måste foderstaten anpassas därefter. Det finns flera följsjukdomar som kan komma med övervikten som t.ex. ledproblem. Man bör fundera i varje enskilt fall om hunden förväntas må bäst intakt eller kastrerad, dels handlar det om vilka sjukdomar som är vanliga i den aktuella rasen, dels om hur hunden ska användas.

Jag är inte orolig över att vi tar över ett amerikanskt kastrationsmönster. Jag tror en djurägare väljer att kastrera för att man vill förebygga problem och att man noga funderar igenom vad det innebär. Är man t.ex. ägare till en tik av en ras där man vet att drygt hälften av tikarna kommer att drabbas av livmoderinflammation, kanske man väljer en kastration medan tiken är frisk och i bra kondition.

Ur avelssynpunkt kan en ökad andel kastrerade hundar innebära ett bekymmer med en smalare avelsbas. Det kan också vara en nackdel om man får problem med sjukdomar relaterade till en tidig kastration. Jag uppmanar inte djurägare att kastrera sin hund såvida inte personen ifråga själv för det på tal och ber om råd.

Catarina Kjellerstedt, veterinärmedicinsk chef, Stockholms regiondjursjukhus.

Det finns många fördelar med att kastrera hundar som inte ska gå i avel precis som katter. Tikar slipper sjukdomar som livmoderinflammationer och juvertumörer och kan utsättas för tjuvparningar. För hanhundars del reduceras risken för sjukdomar i prostatan. Bland de bieffekter vi ser finns övervikt och en del kan drabbas av inkontinens.

Aggressivitet brukar inte vara någon anledning till kastration av hanhundar, däremot beteenden som urinmarkering inomhus och svårigheter att fokusera på grund av löptikar. Tikar som blir mycket påverkade av löpperioder och skendräktighet blir gladare och jämnare i humöret. Jag anser att det är övervägande positivt för alla hundar att kastreras och vi ser idag att antalet kastreringar ökar.

Under försommaren hade djursjukhuset i Stockholm en kampanj som propagerade för kastration. Anser ni att kastrationerna bör öka?

Fram till 1988 var det förbjudet att kastrera hundar annat än av medicinska skäl. Det har visat sig att många hundägare fortfarande tror att det är förbjudet. Vi ville främst tala om att det är en möjlighet man har som djurägare och som kan göra hundens liv – och hundägarens! – lättare.

Varför tar ni inte upp några av nackdelarna med kastration?

Vi hänvisar till hemsidan där det står mer om de biverkningar som kan förekomma. Dessutom är det så att inför varje kastration diskuterar vi ingående för – och nackdelar med djurägaren. Vill man veta hur hanhunden reagerar på en kastration kan man prova kemisk kastration under en tid för att se vad det har för inverkan.

Ser du någon risk med att större delen av vår hundpopulation kastreras?

Nej. Det skulle möjligen vara om man kastrerade många djur i en ras med dålig avelsbas. Idag är det dock möjligt att inseminera avelstikar med sperma från utlandet, och jag tror risken är mycket liten att fler kastrationer skulle äventyra en ras.

Vid vilken ålder rekommenderar ni kastration?

Vi vill att tikarna ska ha löpt en gång, vilket innebär att de ofta är runt ett år gamla. Då har också könsskaraktären hunnit utvecklas. Samma åldersrekommendation gäller hanhundar.

Här har vi nu fått ännu några variationer på temat Kastration.

Synd att inga uppfödare har blivit tillfrågade eller citerade.

Min uppfattning är klar, som sagt den går att läsa i Strävaren Nr 1 2011.

Sammanställning från hundsport Special
Lillemor

BRUCELLA CANIC

Många av er känner säkert redan till att Sverige fått sitt första fall konstaterat av Brucella Canic.

Det påvisades i juli hos en importerad American Staffordshire terriertik i Skåne. Tiken hade aborterade kullar och vid provtagning hittades Brucella Canic. Tiken, två år gammal var en import från Polen och hon avlivades efter att man fått slutligt svar från EU:s referenslaboratorium. Den hane som misstänks ha smittat tiken är född i Serbien och har konstaterats sänkt fertilitet. Det finns i dagsläget ingen effektiv behandling av sjukdomen och därför blir avlivning ofta den enda lösningen för att sjukdomen sprids.

Sjukdomen är vanlig i Central- och Sydamerika och i USA. Den förekommer även i Europa företrädesvis i östra delarna samt medelhavs- länderna.

Bakterien lever inuti cellerna och blir därför svår att komma åt både vid provtagning och ev. behandling.

Symtomen hos drabbad tik kan vara abort i sen dräktighet med efterföljande gröngrå flytning, ökad valpdödlighet, svaga valpar mm. Störningar kan ses under hela dräktigheten och tidig resorption förekommer också.

Hos hanhund kan man se en förstorad pung och en kraftigt förstorad bitestikelsvans. Sjukdomen kan leda till sterilitet. Det luriga med sjukdomen är att vissa individer kan vara helt symtom fria smittbärare, dvs. är tillsynes friska djur men som sprider smittan vidare. Smittan sprids bla. vid parning.

Läs gärna mer på Jordbruksverkets hemsida om de rekommendationer som ges vid import eller avel på utländska hundar.

Här gäller det att ”tänka till före” och att vara ute i god tid med provtagningar etc.

Även om sjukdomen till dags dato endast diagnostiserats vid ett tillfälle i Sverige, är det viktigt att vara observant. Det ligger i allas intresse att förhindra att sjukdomen sprids och får fäste i vår hundpopulation.

Lillemor

Kära läsare till sist.....

vill jag tacka för er uppmärksamhet under året och att ni ibland haft vänligheten att då och då ge mig en



(men också lite ris när något inte stämmer) känns som en guldstjärna. Julnumret blev väl inte det vidlyftiga jag önskat mig men under mina lite tråkiga personliga omständigheter har tiden varit bristfällig. Men icke för ty skall det bli jul, adventsstakar och annan julbelysning skall raskt fram när denna tidning inlämnats för tryckning.

Jag kan inte tänka mig en jul utan julgran och god mat. Det där med julklappar kan jag vara förutan

Glöm nu inte att julen är en lömsk tid för nyfikna hundar i synnerhet för vår super intresserade ras. En alldeles sanslös jul upplevdes hos en strävhårsfamilj. Alla i familjen skulle naturligt vis ha julklappar så även de två strävhåren. Man paketerade med julepapper, vackra band och lackade noggrant även hundarnas många paket med tuggstänger, grisöron, pipleksaker och hundgodis.

När alla lagt sig plockade mor i huset tyst fram alla julklappar och la under granen i visshet att endast tomten var vaken.

Så var inte fallet två små hundar blev nyfikna, i en del paket luktade det påfallande likt grisöron.

Saken var klar! Den ena paketen efter den andra slet och revs det i, det tuggades och lektes tills granen dunsade i golvet och katastrofen var fullbordad. Familjen vaknade ungarna grät hundarna åkte ut i grovköket och man började en nattlig sanering.

Nästa morgon (julaften) var en av doggarna synnerligen påverkat av något. Det blev färd in till närmaste djursjukhus, misslyckade försök att få ut en pipleksak resulterade i operation. Det var inte kul att tillbringa större delen av julaften sittande i ett väntrum. Men familjen var inte ensamma. Det var många påverkade hundar som bars in under dagen.

Så se upp med farliga leksaker, nötter, choklad, fet julmat och julgranskulor det kan upplevas som roliga bollar säger redaktören vis av erfarenhet. I vårt fall gällde det knaperstek kumminfläsk.

**GOD JUL
LILLEMOR**



STRÄVHÅRIGA FOXTERRIERKLUBBEN
MEDLEMSKORT 2011



SVERIGE

PORTO
BETALT
B FÖRENINGSBREV

RETURADRESS.
KRISTINA LINDSTRÖM
KARLAVÄGEN 115
11 626 STOCKHOLM



GOTT NYTT STRÄVARÅR